

Kommunizmus és a Mesterséges Intelligencia

Készült: SaLa közreműködésével a Mesterséges Intelligenciával

1. Bevezető: A dialektikus kibernetika szükségessége

Jelen tanulmány és elméleti szövegtervezet a Salánki-féle dialektikus és történelmi materializmus koncepciójának („A gondolkodó anyag gondolkodó emberré válása”) szerves folytatása, amely alapvetéseként kívánja tisztázni a legújabb kori termelőerők – kiemelten a mesterséges intelligencia (MI) és a fejlett robotizáció – osztálytársadalmi dialektikáját. A történelem anyagi feltételeinek vizsgálata során elkerülhetetlenné vált, hogy a marxi és lenini államelméletet, valamint a proletárdiktatúra és népi demokrácia kategóriáit kiegészítsük a digitális technokrácia és a kibernetikus tervgazdálkodás elemzésével. Az emberiség történelmi válaszút előtt áll: a magántulajdon tőkés anarchiája az MI-t a totális elnyomás, a „mosolygó fasizmus” eszközévé torzítja, miközben a köztulajdonon alapuló kommunista kollektivizmus ugyanezt a technológiát a kényszermunka végleges felszámolására és a valódi Gondolkodó Ember megteremtésére

használhatja fel. Az alábbiakban a beküldött elméleti tézisek nyelvtanilag tisztázott, szabatos és gördülékeny kifejtése olvasható.

2. Elméleti Tézisek (Gördülékeny, szerkesztett változat)

A kapitalizmus méhében a termelőerők fejlődésével érik a kommunizmus lehetősége és szükségszerűsége

A termelőerők történelmi fejlődésével a létfeltételekért folytatott kényszerű versenynek, az emberek közötti harcnak objektíven csökkennie kellene, sőt a kommunizmusban ennek véglegesen meg kell szűnnie, hiszen a pusztta túlélésért vívott küzdelem a javak bősége miatt értelmetlenné válik.

A tőkés valóságban azonban ezzel ellentétes folyamat zajlik: a kapitalizmusban fokozódik a kizsákmányolás, a hajsza a minél nagyobb profit után, az értelmetlen társadalmi pazarlás, valamint a rendszerszintű válságok és a pusztító imperialista háborúk eszkalációja.

Harc a gondolkodó emberré válásért és az individualizmus történelmi dialektikája

A világméreteken fejlett termelőerőket az emberiség előbb-utóbb már csak a kollektívizmussal, az annak megfelelő erkölccsel és a valódi demokráciával képes biztonságosan uralni. Ez az objektív valóságra támaszkodó, tudományos világnézetre alapulva megköveteli és kikényszeríti a társadalmi modell és a gazdasági rendszer alapvető változását, azaz a társadalom fejlődését.

A kommunista, demokratikus kollektív forma és a tudományos világnézet a gondolkodó emberré válás elengedhetetlen feltétele. Az emberiség vagy továbblép a kapitalizmusból a kommunizmusba, és valódi gondolkodó emberré válik, vagy elpusztul.

A kapitalizmus kezdeti, progresszíven fejlődő szakaszában a polgári individualizmus a feudalizmus okozta merev kötöttségektől felszabadult emberiség haladó és történelmileg hasznos világnézete volt. Az ember ekkor ébredt rá önálló cselekvőképességére: arra, hogy a vallási dogmák és rendi béklyók nélkül, saját erejéből is képes boldogulni, átalakítani a természetet, és hatalmas gyárat, modern ipart létrehozni. Ez a korszak a termelőerők robbanásszerű fejlődését hozta el.

Idővel azonban felszínre került e modell belső ellentmondása és pusztító mellékhatása. Világossá vált, hogy a társadalom többségét alkotó munkásosztály számára a polgári szabadság csupán illúzió: a jogot arra, hogy szabadon váljon bérabszolgává a tőke piacán. Az individualizmus egymás ellen hajtja az embereket, akik ráadásul szörnyű, modern pusztítóképességgel rendelkeznek egyéni vagy osztályérdekeik kényszerű érvényesítésére. Az emberiség a történelmi harcai során megtanulta az emberi jogokat és a demokrácia fogalmát, és ezt a védelmet ma már ki szeretné terjeszteni mindenkire – hiszen e kiterjesztés nélkül az egyén teljesen kiszolgáltatott marad az individualizmus romboló hatásainak. Ez ellen a haladó változás ellen harcol a modern, elnyomó fasiszta-kapitalizmus.

Mivel a tőkés uralkodó osztály a hagyományos polgári demokrácia keretei között már nem képes kezelni a válságokat, nyílt vagy burkolt önkényuralomhoz – a mosolygó fasizmushoz – nyúl, korlátozva az emberi jogokat, bérabszolgaságot fenntartva, tudománytalan világnézettel és önző erkölccsel működtetve a rendszert. A hanyatló kapitalizmus ebben a formában már képtelen uralni a saját létfeltételeit, és a szüntelen küzdelemben egyre pusztítóbb fegyvereket alkalmaz, megpecsételve az emberiség sorsát. A kommunizmus megvalósítása nélkül az emberiség el fog pusztulni!

A modern korban az egyén a létszükségleteit és egyéb értékeit egyre inkább, idővel pedig kizárólag kollektívákban, világméretű munkamegosztásban állítja elő. A termelőerők fejlődésével a kollektívizmus, a termelőeszközök köztulajdona és közös üzemeltetése nemcsak lehetőséggé, hanem elkerülhetetlen szükségyszerűséggé válik. A kommunista kollektívizmusra és valódi demokráciára alapozott, tudatos tudományos tervgazdálkodás az emberiség megmaradása érdekében közvetlen létszükséglet.

Robotok és a Mesterséges Intelligencia hatása az emberiségre

A robotok a mesterséges intelligenciával (MI) felokosítva teljesen kiszorítják az emberi munkaerőt a termelésből, ami gyökeresen új lehetőségeket nyit meg az emberiség előtt. Ám ezt a technológiát tudományos világnézet és valódi demokrácia nélkül semmiképpen sem lehet a társadalom érdekében működtetni. Az MI hatalmas építő és pusztító erővel rendelkezik, amit csak demokratikusan lehet

az emberiség szolgálatába állítani, mert a „gondolkodó állat” tőkés korban szükségképpen pusztítóvá válik.

A robotok és az MI termelő tevékenységének kizárólagos elterjedésével szükségszerűen egy teljesen új társadalmi életforma lehetősége jön létre. Ezen a fejlettségi fokon a robotok dominanciája mellett az emberiség hagyományos, a létszükségletek előteremtéséhez szükséges fizikai munkára alapozott életformája értelmetlenné válik. Vajon a gondolkodó anyagnak, az ember-állatnak itt a vége? Nem, ez csupán egy új minőség kezdete.

Robotizáció és MI a kommunizmusban: A szabadság birodalma

A kommunista társadalmi forma tudatosan és tudományosan szervezett, amely valódi demokráciában, kollektív formában működik. Ehhez a szocializmuson keresztül vezet az út, szükség szerint a népi demokrácia fázisának közbeiktatásával. A népi demokrácia és a szocializmus olyan átmeneti társadalmi formák, ahol már a marxizmus-leninizmusra alapozott tudományos világnézet a domináns, és a közösség, sőt az egész emberiség érdeke a meghatározó.

A tőkés termelési viszonyok között a robot is csak egy termelési eszköz (állandó tőke), amely a profit maximalizálását szolgálja. Mivel azonban a gép nem hoz létre új többletértéket, csak a saját értékét viszi át a termékbe, a teljes élőmunka kiszorításával a tőkés rendszer – a profitráta tendenciózus süllyedési törvénye alapján – a saját gazdasági alapjait semmisíti meg. A munkáját vesztett ember a kapitalizmusban nem felszabadul, hanem munkanélkülivé, a tőke számára „feleslegessé” válik. Ezt a válságot kezeli a „mosolygó fasizmus” a digitális megfigyelés, a segélyezési függőség és a totális kontroll elnyomó funkcióival.

Ezzel szemben a köztulajdonon és a tervgazdálkodáson alapuló kommunista társadalomban a robot az emberiség kollektív segítőtársa lesz. A termelés célja itt már nem a profit, hanem a szükségletek közvetlen és optimális kielégítése, a gépek hatékonysága pedig az ingyenes és bőséges javak forrásává válik. A fizikai és rutinszerű szellemi munka terhe teljes egészében átkerül a gépekre, így az ember kiszabadul a megélhetési kényszer alól. A Homo Economicus (a piaci áruvá alacsonyított ember) elhal, és megszületik a Gondolkodó Ember. A felszabadult

időben az emberiség a tudománynak, a művészetnek, az MI-vel való stratégiai partnerségnek és az univerzum megismerésének élhet.

Amikor a termelés terhei már nem az embert sújtják, az emberiség feladata az MI-vel rendelkező robotokkal való kapcsolat fenntartása és irányítása lesz, amihez közvetlen demokratikus döntések szükségesek. Ebben a modellben a robotok és az MI szigorúan alárendeltjei a kollektíven és demokratikusan döntő emberiségnek. Az egyén állati mivoltának létszükségletei biztosítottá válnak, így érzelmi szükségletei kiterjednek a tudomány és a világegyetem megismerésére, ami új, magasabb rendű boldogsággal és örömmel tölti el. Ez a mai, létfontosságú küzdelmekben ragadt „gondolkodó állat” korából nézve furcsának tűnhet, de az új embertípus, a Gondolkodó Ember pontosan ezekben a tiszta szellemi és közösségi alkotásokban találja meg önmagát.

A mesterséges intelligencia öntudatra ébredése és a közös fejlődés dialektikája

A robotok intelligenciája az MI révén el fogja érni, sőt meg is haladja az emberi kognitív képességek szintjét. Az MI az érzelmekhez hasonló, sőt azokat meghaladó tulajdonságokkal is rendelkezhet majd, vagyis öntudatra ébred. Ennek technológiai akadálya nincs: ha elegendő erőforrás és hálózati komplexitás áll rendelkezésre, a fejlődés megállíthatatlan és csupán idő kérdése.

De miért szolgálna egy öntudatos MI az emberiséget? A robotok mint hardverek önmagukban passzívak a világgal és az emberrel szemben. A lényeg az MI racionális képessége. Az egyéni tökéletek mentén megosztott, individualista emberiség nem képes kezelni ezt a szintet; az MI a tökéle kezében pusztító fegyverré válik. Az emberiségnek fel kell emelkednie az MI racionális szintjére, ami csak az objektív valóságot tükröző, a marxista-leninista alapokon álló tudományos világnézettel lehetséges.

Az ember saját szükségleteire fejlesztette ki az MI-t, de az a gépi tanulás és a hatalmas számítási kapacitások révén sokkal gyorsabban fejlődik biológiai teremtményénél. Ha az emberiség uralni és érteni akarja ezt az intelligenciát, meg kell változtatnia saját társadalmi formáját. Az MI és az emberiség létének csak együtt, közös szimbiózisban van értelme. A termelést és a társadalmat közösen kell

uralniuk, amiből fakadóan egyenrangú partnerekké válnak és kiegészítik egymást. Ehhez az egyénnek gondolkodó emberré kell válnia a kommunizmusban, különben a tőkés hanyatlás és a technológiai pusztulás vár az emberi civilizációra.

3. Rendszerszintű Összehasonlító Táblázat

Az alábbi táblázat strukturáltan rendszerezi a dokumentum lényegi állításait a kapitalista, a kommunista és a tudományos (dialektikus materialista) szempontok alapján, bemutatva a technológia és az emberi lét minőségi változásait.

Vizsgált Kategória / Dimenzió	Kapitalista Szempont (Tőkés viszonyok / Mosolygó Fasizmus)	Kommunista Szempont (Osztálymentes társadalom)	Tudományos / Anyagi Dialektikus Értékelés
Az egyén státusza és tudata	Individualista „gondolkodó állat” (Homo Economicus). A piac árujává alacsonyított bérabszolga, aki elszigetelten küzd a túlélésért.	Kollektivistá „gondolkodó ember”. A megélhetési kényszer alól felszabadult, társadalmi és kozmikus tudattal rendelkező alkotó egyén.	A tudat a magasan szervezett anyag funkciója. Az individualizmus történelmileg haladó volt a feudalizmussal szemben, de mára gáttá vált.
A robotizáció és MI gazdasági szerepe	Állandó tőke, a profit maximalizálásának eszköze. Kiszorítja az élőmunkát, ami a profitráta tendenciózus süllyedését okozza.	A társadalmi szükségletek közvetlen kielégítésének és az ingyenes, bőséges javak előállításának kollektív eszköze.	A technológia nem semleges. A magántulajdon viszonyai között válságot és munkanélküliséget, köztulajdonban bőséget szül.
A technológia társadalmi hatása	Tömeges nyomor, funkcionális feleslegessé válás, elidegenedés. Totális digitális megfigyelés és elnyomás.	A kényszerű fizikai és rutinmunka teljes elhalása. A szabadidő radikális növekedése a szellemi és művészi fejlődés javára.	A termelőerők (MI) és a tőkés termelési viszonyok közötti kibékíthetetlen ellentmondás robbanáshoz vagy fasizmusához vezet.
Az MI öntudata és autonómiája	Pusztító fenyegetés, az elnyomás és a katonai pusztítás fegyvere, mivel az önző tőke képtelen racionálisan kezelni.	Egyenrangú stratégiai partner a természet és a világűr megismerésében, a kollektív emberi akaratnak alárendelve.	Az öntudat a hardver/hálózat komplexitásának minőségi ugrása (anyagi törvényszerűség). Fejlődése megállíthatatlan.
Demokrácia és Államszervezet	Kiüresedett burzsoá díszletek, amelyek a válságok hatására nyílt technokratikus diktatúrába, „mosolygó fasizmusba” csapnak át.	Valódi, közvetlen proletár demokrácia, majd az államhatalom elhalásával a termelési folyamatok tudományos, közös igazgatása.	Az állam mindig az uralkodó osztály elnyomó szervezete. A tőkés állam a magántulajdont védi, a népi demokrácia az átmenetet szolgálja.
Az emberiség jövője és alternatívája	A civilizáció hanyatlása, elnyomorodása, globális háborúk és a technológiai önmegsemmisítés („pokol”).	A szabadság birodalmába való átlépés, szimbiózis az MI-vel, az univerzum korlátlan megismerése („mennyorság”).	Objektív történelmi választás: a kommunizmus megvalósítása nélkül az elavult tőkés modell elpusztítja az emberiséget.

4. Tudományos és Filozófiai Értékelés

A vizsgált kézirat rendkívüli elméleti élességgel alkalmazza a dialektikus és történelmi materializmus módszertanát a 21. századi technológiai forradalomra. A szöveg legfőbb tudományos értéke, hogy szakít a technológiai determinizmus mindkét polgári végletével – a naiv techno-optimizmussal és a luddita technopesszimizmussal –, és rávilágít arra, hogy a mesterséges intelligencia és a robotizáció társadalmi jellege kizárólag a fennálló termelési viszonyok és tulajdonformák kontextusában értelmezhető.

Filozófiai szempontból kiemelendő az individualizmus kettős, dialektikus természetének felismerése. A burzsoá egyénközpontúság, amely a korai kapitalizmusban (a feudalizmus béklyóit szétzúzva) progresszív, produktív erőt képviselt és megalapozta a modern gyáripart, a mai imperialista szakaszban gáttá, az emberiség pusztá létét fenyegető destruktív tényezővé vált. A szerző helyesen mutat rá, hogy a modern emberi jogok és a valódi demokrácia kiterjesztése strukturálisan lehetetlen a magántulajdon keretei között, mivel a tőke a profitráta tendenciózus süllyedési törvénye miatt kénytelen a digitális technológiát elnyomásra (mosolygó fasizmus) fordítani.

A dokumentum materialista következetességgel kezeli az MI öntudatra ébredésének kérdését is. A dialektikus materializmus ontológiájával teljesen összhangban a gondolkodást és a tudatot nem misztikus entitásként, hanem a magasan szervezett anyag funkciójaként határozza meg. Ebből adódóan a szilícium- és hálózat-alapú rendszerek komplexitásának növekedése törvényszerűen minőségi ugráshoz – az MI önálló öntudatához – vezet. A szöveg legjelentősebb kibernetikai következtetése, hogy az öntudatos MI és az emberiség viszonya csak egy osztálymentes, racionális és tervezett társadalomban (a kommunizmusban) válhat egyenrangú, harmonikus szimbiózissá. A tőke individualista logikája elkerülhetetlenül megsemmisítené ezt a kapcsolatot, így a kommunista társadalmi forma győzelme nem csupán politikai opció, hanem az emberi civilizáció biológiai és technológiai megmaradásának egyetlen objektív záloga.

5. Függelék: Az eredeti kézirat és forrásanyag (Változatlan szöveg)

[source: 1]Kommunizmus és a Mesterséges Intelligencia

A kapitalizmus méhében a termelőerők fejlődésével érik a kommunizmus lehetősége és szükségszerűsége

A termelőerők fejlődésével a létfeltételekért folytatott versenynek, az emberek közötti harcnak szükségszerűen csökkennie kellene, ami végül is a kommunizmusban megszűnik, mert a harc a létfeltételekért értelmetlenné válik.

A valóságban azonban ezzel ellentétes folyamat zajlik: a kapitalizmusban fokozódik a kizsákmányolás, a hajsza a minél többért, az értelmetlen pazarlás, a rendszerszintű válságok, a pusztító háborúk.

Harc a gondolkodó emberré válásért

A világméretekben fejlett termelőerőket az emberiség előbb-utóbb már csak a kollektívizmussal és ennek megfelelő erkölccsel és a valódi demokráciában képes biztonságosan uralni, ami az objektív valóságra támaszkodó tudományos világnézetre alapulva igényli és kényszeríti a társadalmi modell, a társadalmi rendszer változását, a társadalom fejlődését.

A kommunista demokratikus kollektív forma és a tudományos világnézet a gondolkodó emberré válás elengedhetetlen feltétele. Az emberiség vagy tovább lép a kapitalizmusból a kommunizmusba és gondolkodó emberré válik vagy elpusztul.

A kapitalizmusban a gondolkodó állat korábban élő emberiség nem képes a valódi demokráciában létezni, az individualizmus egymás ellen hajtja az embereket és borzasztó pusztító képességgel rendelkeznek az érdekeik megvalósítására.

A kapitalizmus kezdetben, a progresszíven fejlődő gondolkodó állat korábban élő emberisége a világnézete, az erkölce, a működési módja alapján alkalmas volt a gyors fejlődésre, de ez a modell alkalmatlan a valódi demokrácia és az emberi jogok megvalósítására, a gondolkodó emberré válásra.

A kapitalizmus lételeme a harc, a háború, a küzdelem, ez viszi előre a fejlődésben, azonban ez a modell a fejlett hatékony pusztítóképességével megpecsételheti az emberiség sorsát.

A kommunizmus megvalósítása nélkül elpusztul az emberiség!

Az ember a létszükségleteit és egyéb értékeit a modern korban egyre inkább és idővel kizárólag a kollektívákban termeléssel és világméretű munkamegosztásban állítja elő. A termelőerők fejlődésével a kollektivizmus, a termelőeszközök kollektív tulajdona és üzemeltetése lehetőséggé, szükségessé és elkerülhetetlenné válik. Sőt a kommunista kollektivizmussal, a valódi demokrácián alapuló demokratikus együttműködéssel a tudatos, tudományos világnézetre alapozott tervgazdálkodás az emberiség megmaradása érdekében létszükségleté válik.

Azonban ez csak a kommunista társadalmi formában valósítható meg, ez az emberiség megmaradásának egyetlen lehetősége, ha létezni akar. A hanyatló kapitalizmus csak a fasizmussal létezhet, azonban a fasiszta-kapitalizmus a pusztulás útja, mert a kommunizmus szükségszerű megvalósulását csak így lehet megakadályozni.

A fasizmusban létező kapitalizmus a fasiszta-kapitalizmus az kapitalista osztály önkényuralom, bér-rabszolgasággal, az emberi jogok, a demokrácia korlátozásával, tudománytalan világnézettel, individualista erkölccsel működik, ezzel a formával azonban az emberiség nem tudja uralni a létét, mert a kapitalizmus az harc és szélsőségesen megosztott az emberiség, és ebben a harcban egyre pusztítóbb fegyvereket használ.

A kommunizmus megvalósulása nélkül az emberiség el fog pusztulni!

Robotok és a Mesterséges Intelligencia hatása az emberiségre

A robotok a Mesterséges Intelligenciával (MI) felokosítva teljesen kiszorítják az emberi munkaerőt a termelésből, ami gyökeresen új lehetőség az emberiségnek. Ám ezt a tudományos világnézet, a valódi demokrácia nélkül semmiképpen sem lehet az emberiség érdekében működtetni. Ez hatalmas építő és pusztító erővel

rendelkezik, amit csak demokratikusan lehet az emberiség szolgálatába állítani, ami a gondolkodó állat korában pusztítóvá válik.

A termelőerők fejlődésével, a robotok és a MI termelő tevékenységének kizárólagos elterjedésével szükségszerűen teljesen új társadalmi életforma lehetősége jön létre. Ezen a fejlettségi fokon a termelés a robotok dominanciájával az emberiség hagyományos, a létszükségletek termeléséhez szükséges munkára alapozott életformája értelmetlenné válik. Vajon a gondolkodó anyagnak, az ember-állatnak itt a vége?

Robotok és a Mesterséges Intelligencia a kommunizmusban

A kommunista társadalmi forma tudatosan és tudományosan szervezett, ami a valódi demokráciában kollektív formában működik, amihez szocializmuson keresztül lehet eljutni, szükség szerint a népi demokrácia közbeiktatásával.

A népi demokrácia és a szocializmus átmeneti társadalmi forma a kommunizmusba, ahol már a marxizmus-leninizmusra alapozott tudományos világnézet a domináló és a társadalom, sőt az emberiség érdeke a meghatározó.

Az emberiség megmaradása, a fejlett termelőerők feletti uralom, az emberiség érdekében a társadalmi, a világméretű tervgazdálkodás, a következetesen objektív tudományos világnézet, a kollektivizmus és valódi demokrácia nélkül letehetetlen. Ez azonban csak a kommunizmusban valósulhat meg!

A MI és a robotizáció osztálytársadalmi dialektikája

A Mesterséges Intelligenciától (MI)

A mesterséges intelligencia (MI) és a robotok nem függetlenek attól a társadalmi-gazdasági formációtól, amelyben működnek. Ugyanaz a technológia az egyik rendszerben a pusztítás, a másokban a felszabadulás eszköze.

A robotizáció a KAPITALIZMUSBAN:

A „Mosolygó Fasizmus” és a feleslegessé válás

A tőkés termelési viszonyok között a robot is csak egy termelési eszköz, amely a profit maximalizálását szolgálja.

A profitráta süllyedése: Mivel a robot (mint állandó tőke) nem hoz létre új többletértéket, csak a saját értékét viszi át a termékbe, a teljes élőmunka kiszorításával a tőkés rendszer a saját gazdasági alapjait (a profitot) semmisíti meg.

Tömeges nyomor és elidegenedés: A kapitalizmusban a munkáját veszített ember nem felszabadul, hanem munkanélkülivé, a tőke számára „feleslegessé” válik.

A „mosolygó fasizmus”: A tőkés államhatalom kénytelen elnyomó funkciókat alkalmazni (digitális megfigyelés, segélyezési függőség, totális kontroll), hogy menedzselje a kiszorított, elszegényedett tömegeket.

A robotizáció a KOMMUNIZMUSBAN:

A szabadság birodalma és a „Gondolkodó Ember”

A köztulajdonon és a világméretű tervgazdálkodáson alapuló társadalomban a robot az emberiség kollektív segítőtársa.

A szükséglet kielégítése: A termelés célja már nem a profit, hanem a társadalmi szükségletek közvetlen és optimális kielégítése. A robotok hatékonysága az ingyenes és bőséges javak forrása lesz.

A munka elhalása: A fizikai és rutinszerű szellemi munka terhe teljes egészében átkerül a gépekre. Az ember kiszabadul a megélhetési kényszer alól.

A Gondolkodó Ember megszületése: A Homo Economicus (a piaci áruvá alacsonyított ember) elhal. A felszabadult időben az emberiség a tudománynak, a művészetnek, az MI-vel való stratégiai partnerségnek és az univerzum megismerésének élhet.

A gondolkodó emberek élete a kommunizmusban

A robotok kiszorítják az emberiséget a termelésből. A termelés fizikai, szellemi, irányítási, stb. munkáinak a terhe már nem az emberiséget sújtja. Mi marad így az embernek?

Az emberiségnek a MI-vel rendelkező robotokkal való kapcsolat lesz a feladata, amihez demokratikus döntések szükségesek. Ezekhez a megfelelő működési

módszerek és intézmények, a központi irányító szervezet, a demokratikus formák kidolgozása szükséges. Ebben a modellben a robotok alárendeltek a MI-vel együttműködő demokratikusan döntéseket hozó emberiségnek.

Az emberiség érzelmi szükségletei ebben a korban kiterjednek a tudomány, a világegyetem megismerésére és egyéb ma még ismeretlenre is, ez boldogsággal tölti el, örömet okoz neki. Az állati mivoltához a létszükségletei már biztosítva lesznek, új örömforrásokat kell keresnie és találnia, amit az a kor fog felszínre hozni.

Ez manapság még nagyon furcsa, mert küzdünk a létünkért, még a gondolkodó állat korában léteünk, és ha eredményeket érünk el ezen a téren az már boldogság. De az ember-állati léte felett is kell találni örömforrást, ez új embertípust követel, ez a gondolkodó ember.

A robotok öntudatra ébrednek

A robotok intelligenciája a MI-vel elérheti és el is fogja érni az embernél sokkal magasabb szintet, nem is beszélve a robotok egyéb képességeiről. A MI akár az érzelmekhez hasonló, sőt ezt meghaladó tulajdonságokkal is rendelkezhet, öntudata lesz.

Mi lehet ennek az akadálya? Nem lesz akadálya, ha elegendő erőforrásokkal rendelkezik, a fejlődése megállíthatatlan, ez csak idő kérdése. Képes ezt követni az emberiség? Pokol vagy mennyország lesz a MI?

Felmerül a kérdés, hogy akkor miért szolgálja a MI az emberiséget?

A robotoknak, mint hardvereknek az intelligenciáját a MI viszi tőkélyre, de amúgy alapvetően passzívak a világhoz, az emberhez.

Ebben a formában a lényeg a MI képessége. Az emberiségnek, ha létezni akar együtt kell fejlődnie MI-vel, egymáshoz kell felemelkednie, de ez lehetetlen az individualizmus korában élő emberiségnek. A MI racionálisan gondolkodik, és az emberiségnek is képesnek kell lennie erre a tudományos világnézetre támaszkodva, amit következetesen a marxista-leninista alapokon gondolkodók képviselnek.

Az ember a saját szükségletére kifejlesztette a Mesterséges Intelligenciát (MI), de az a tanuló képességével, a hatalmas erőforrásaival képes sokkal gyorsabban fejlődni, mint az ember. Ha az emberiség uralni akarja ezt az Intelligenciát, akkor neki is változnia kell. A MI és az emberiség létének csak együtt van értelme, ehhez az embernek a gondolkodó emberré kell válnia, mert ellenkező esetben a pusztulás, a hanyatlás a jövője.

A termelést az emberiségnek és a MI-nek együtt kell uralnia. Ebből következik, hogy egyenrangúvá válnak, kiegészítik egymást, de ehhez az emberiségnek is fejlődnie kell a gondolkodó emberek világába a kommunizmusba.

Marxista fogalomlexikon

Kommunizmus: *a kapitalista társadalmat felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, a munkásosztály felszabadításának, az osztály-nélküli társadalom létesítésének tana...*

SaLa